Irány Németország

Tudom sokan, nagyon sokan forgatjátok most a fejetekben a külföldre költözés lehetőségét.

Nagyon sok poszt található a Facebook-on is – többek között – hogy ki, hogyan boldogult egy szó idegennyelv tudás, szakmai tapasztalat és pénz nélkül egy idegen országban. Lehet, hogy van akinek ez bejött, gratulálok hozzá, de…

Ezt az írást tapasztalataimra alapozom. 50 éves múltam, immár német állampolgárként kissé megváltozott a véleményem a kijövetel lehetőségeiről. Teszem hozzá rögtön, amikor először átléptem a német határt – úgy 25 éve –, egy szót nem tudtam németül, az angolom is meglehetősen korlátos volt és arra próbáltam építeni a túlélésemet, hogy tudtam programozni. Akkor bejött. Aztán – 16 éve – hazamentünk *„megváltani a világot”*, aztán 2008-ban visszatértünk (nem) kevés cinizmussal telítve, szóval átéltem ezt-azt a ki- és vissza-vándorlás ügyében, ezekkel a tapasztalatokkal a hátam mögött érzem úgy, hogy megszólíthatlak.

Nem rövid a mondanivalóm, kezdjük! Ha megbántanálak a leírtakkal, vagy neked gyökeresen más a véleményed, ismétlem, itt a személyes tapasztalataimat összegzem (a vélemény, meg ugye, olyan, mint a segglyuk. Mindenkinek van, de alapvetően senki nem kíváncsi a máséra. Bocs.)

Alapvetően elmondható, hogy ha Németországba akarsz érvényesülni, az alábbiakra lesz szükséged:

- Jó szakma valóban aktuális ismeretekkel / komoly szakmai tapasztalat egy elismert szakmában
- Német tudás, ha nincs meg a fenti pont, ha megvan, akkor az angol is elég szokott lenni. Az angol alatt egy erős társalgási szintet értek, amivel például meg tudsz futni egy telefonos interjút. Ne ijedj meg, az interjúztató se angol anyanyelvű háeres lesz, a hibákat tolerálni fogja.
- Elszántság, kitartás és bizonyos szintű megalkuvás, főleg az első egy (pár) évben

Sokszor hallatom már a történeteket, hogy mindezek nélkül is milyen klasszul lehet érvényesülni, és még többször – főleg otthon – azokat a sztorikat, amik arról szólnak, hogy hogyan vágták át a melóst, hogy utálja a németeket, és hogy ez milyen egy undorító ország. Az ő szempontjából persze igaza van, a jackpotra tett és nem jött be.

Mi az a jó szakma / szakmai tapasztalat

A szakmunkásokat, fejlesztőket, kutatókat, IT-seket, mérnököket, programozókat mindig tárt karokkal várják – feltéve, ha a tudásuk a jelenlegi elvárt technikai nívót tükrözi. Ha ilyennel rendelkezel, van

esélyed elhelyezkedni egy erősebb angol tudással is Németországban.

Nyilván már a fenti csoportból is erősen szórnak az elvárások, de mi van akkor, ha nincs jó szakmád? Hát, akkor eleinte számolj némi szívással. A kezdeti időszakot számold el magadban, mint a kivándorlásod árát és igyekezz nagyon gyorsan megtanulni németül. Szakma és jó német tudás nélkül is el lehet helyezkedni ugyanis például az Amazonnál csomagszortírozónak vagy (ha van jogosítványod) csomagkihordónak, de a fizetés finoman szólva nem lesz acélos, azaz meg fogod fizetni a tanulópénzedet.

Kezdd a CV-vel – Ne a magyar önéletrajzodat fordítsd le, hanem tölts le német CV template-et (például innen), és azt töltsd ki. Nézesd át valaki németül jól tudó ismerősöddel, hogy ne az első interjúkörben kukázzák a CV-det. Ne hazudj a CV-ben, főleg ne a nyelvtudásodról. Az ugyanis az első pillanatban kiderül.

Aktualizáld a Linkedin profilodat – és írd bele a CV-be a linkjét. Állítsd be, hogy munkát keresel, ha fejvadászok keresnek meg, vedd fel velük a kapcsolatot, a Linkedin-en is lehet találni egészen jó melókat.

Tájékozodj kint élő megbízható (ismétlem, megbízható) ismerősöktől – Mi a pálya, mennyi a fizetés, mennyi a rezsi, hallott e szabad állásról.

Ne higgy el mindent a kint élő magyaroktól – Sokan szeretik a körülményeiket megszépíteni, önigazolásként maguk elé tartani. Nem kell minden kimondott szót és mondatot elhinni. Ha halassz valamit, először nézz utána, google a te barátod.

A fizetések az adott szakmákban nagyon tartományfüggőek. A volt keleti (DDR) tartományokban a mai napig jóval alacsonyabbak a fizetések (és az albérleti díjak is), mint nyugaton. Segítségként használhatod ezt az oldalt: gehaltsvergleich.com, ahol a jellemző német fizetéseket gyűjtötték össze. Forgasd, bogarászd még az első interjú előtt, hogy megtudd, mennyi a reális fizetési elvárás részedről.

Tartsd távol magad a török / arab / magyar munkaadóktól – Most persze sokak billentyűzetet ragadnak, hogy ez meg már milyen mocskos előítélet… – én ezt tapasztalatnak nevezem. Keserű tapasztalatnak.

Tájékozódj online munkakeresőkből – itt van néhány: stepstone.de, monster.de, indeed.com, xing.com, stellenanzeigen.de, … A kísérőlevélben (ezt is nézesd át németül tudóval, vagy írd angolul) ne felejtsd el megemlíteni, hogy Magyarországról keresel német munkát, és a telefonos / videós első-körös interjút részesíted előnyben.

Keress „korlátlan” szerződést – A varázsszó az **„unbefristet”**. Ha letelik a próbaidő, akkor állandóra fognak alkalmazni, nem egy időszakra. Ez nagyon fontos lesz az albérlet keresésénél, mondhatni a jackpot. A másik lehetőség a „befristet”, azaz bizonyos időre vesznek csak fel, és abból esetleg lehet a végén egy „unbefristet” is… hát, van rizikója bőven.

Szerződés nélkül, vagy színlelt szerződéssel – na ez a rész felejtős. Főleg az építkezéseket, gyártósorokat időnként (meglehetősen gyakran) megszállják a fináncok, de olyan is előfordul, hogy az úton leállítják az összes melósfurgont. Olyantól tudom, aki megbukott, hogy nagyon vastagon fog a tolluk. Főleg olyan esetekre vadásznak, amikor a melóst belekényszeríti a munkaadó, hogy váltson ki egyéni vállalkozói engedélyt és úgy számlázzon, de úgy dolgozzon, mint egy alkalmazott. A határőrök nagyon is jól ismerik ezt a trükköt és nagyon nem szeretik.

Próbaidő – ez nagyon szakmafüggő történet, jellemzően 1-3 hónap. És ez alatt úgy kell viselkedned, mint egy kisangyal. Te tényleg.

Csak biztos interjúra menj ki Németországba – Az utolsó kör általában már személyes találkozó, akkor már kérdezz rá arra is, hogy milyen nehéz albérletet szerezni a környéken. Sok munkáltató segít a keresésben, sőt, olyan is van, hogy megdobnak az előleggel.

Az interjún csak lazán – Mármint hogy ne feszülj be, próbáld önmagadat adni. Általában a HR-es mellett (komolyabb állások esetén persze) a jövőbeli főnököd is jelen lesz és egy kolléga, aki tudja csekkolni a szakmai tudásodat.

Ha a CV-ben több nyelvet adtál meg (pl. angol–német), számíthatsz rá, hogy a beszélgetés során többször is nyelvet fogtok váltani. Hogy milyen öltözetben kell megjelenni, azt mindenképpen egyeztesd előre, de IT, programozó esetén (ebben van tapasztalatom) az utcai öltözet az elvárt.

Szakmai kérdésekben gyakran előfordul, hogy direkt hülyeséget mond a kolléga, vagy pontatlanul fogalmaz, ezeket ki kell tudnod javítani.

A fizetés szinte mindig az interjú végén kerül elő, nem baj, ha tisztában vagy az elvárásaiddal. Sok nagy cégnél a tartományi táblás fizetések vannak érvényben (itt található például az Ig-metall fizetési táblázata Bajorországban) és az interjún csak egy táblabesorolást fognak megnevezni (pl. 12b), illetve elsorolják az egyéb juttatásokat is.

Sok esetben az interjún meg kell nevezned, ha üzembehelyezős melóra jelentkezel, hogy a munkaidőd mekkora részét vagy hajlandó külföldön tölteni (pl.30%). A németek nem szeretnek külföldre járni üzembe helyezni, pedig a napidíjjal és étkezési juttatással együtt nem rossz pénz az (tapasztalat), arról nem is beszélve, hogy idegen országokat ismerhetsz meg nem turistaszemszögből a cég pénzén (például Japánt).

A lazaságról, meg hogy hozd önmagadat: Tíz év után átjelentkeztem a cégben egy olyan részlegre, ami köszönőviszonyban nincs az előzővel (előzőleg vonatok fedélzeti rendszerének a programozásával foglalkoztam, most főleg középáramú parti hajóbetápok tervezésével és programozásával).

A főnököm utólag elmondta, hogy azért én kaptam a munkát a húsz jelentkező közül, mert őszintén elmondtam, hogy az előző munkámat már nagyon untam, és új dolgokat akartam tanulni. Plusz pont volt számára – máig nevet, ha beszélünk róla, tehát emlékszik rá – hogy az interjú végén jön a kérdés, hogy van-e még valami kérdésem a munkával kapcsolatban.

Ilyenkor jönnek a szakmai kérdések, mire én jeleztem, hogy az új dolgokat szívesen megtanulom, így

nincs ilyen kérdésem, illetve de, van egy *„az gond, ha tízre járok be dolgozni?”*. A meghökkenése után előadta, hogy nem, persze, flexi munkaidő van, meg még aznap este felhívott, hogy fel vagyok véve.

Megvan a meló, hogyan tovább?

A nehezén akkor túl vagy. Két fontos dolog van hátra, az albérlet és a papírok.

A nagyvárosokban és azok környékén jók a fizetések, de az albérleti árak se gyengék – már ha lehet éppen találni albit. München, Berlin és Hamburg legendásan szar helyek ebből a szempontból, az utolsó kiadó patkányrágta fészerhez is sorba állnak a potenciális bérlők. A bérbeadók jól felsrófolják az árakat, kérik a munkaszerződést, aminek lehetőség szerint *„unbefristet”*-nek kell lennie, a kaució általában 3 havi és előre.

Ráadásul ha közvetítőt, azaz máklert bízol meg a kereséssel, akkor még hozzájön a máklerdíj, ami 1-2 havi bérlet megint. Szóval nyugodtan számolj úgy, hogy még egy percet se dolgoztál, de már nagyjából egy fél évnyi bérleti díjat, azaz *mítét* (Miete) kell kicsengetned. És akkor még, ha megkaptad álmaid bérletét, ott fogsz ülni egy tök üres lakás közepén, bútorok, hűtő és fűtés nélkül.

Aztán jön a papírozás. Be kell jelentkezned a címedre, ha ezt nem teszed meg, nagyon csúnyán meg fognak csapni. Tehát besétálsz a helyi önkormányzathoz, és becsekkolsz. Ha már ott vagy, érdemes a kocsidat is átíratni, a magyar rendszám helyére egy németet felcsatolni. Fontos, hogy amikor – vagy hatszor is – rákérdeznek, hogy akarsz-e fizetni egyházi adót, hacsak nem vagy nagyon vallásos (igen, valóban, én ateista vagyok), akkor hatszor nemmel kell felelni. Hacsak nem akarsz az egyháznak is rögtön perkálni az egyébként sem túl dagályosra szabott büdzsédből.

Aztán még be se költözöl, de az egyik első csekk, ami a levélládádban landol, a GEZ felszólítás lesz. Ma már valahogy máshogy hívják, de lusta vagyok utánanézni, ez a tv-adó. Tök mindegy, hogy van-e tévéd, vagy rádiód, be kell fizetni – ez egy ilyen műfaj.

Aztán persze a magyar papírokat is intézni kell, de ez annyira szerteágazó (van-e otthon lakásod vagy sincs, ki akarsz jelentkezni vagy sem,…) hogy erről itt most nem fogok írni. Csak annyit, hogy tapasztalatom szerint érdemes Magyarországról teljesen kijelentkezni, ha csak nem akarsz néhány év elteltével néhány kínos összegű fizetési felszólítással szembesülni, amikről fogalmad se lesz, hogy hogyan keletkezett…

A németek, mint olyanok

Olyan, hogy német szokás, német világnézet nincs. Németország szövetségi állam, 16 tartománnyal, a tartományok olyanok, mint országok az államban. Néha egymás nyelvét és szokásait se nagyon értik. Hat éve élünk egy frank (*fränkische*) kis faluban, Bajorország közepén, jól beszélek németül, de ha leülök a szomszéddal sörözni, sokszor csak tippelni tudom, hogy éppen miről beszél. A bajorok teljesen máshogy vannak *„bedrótozva”*, mint például a kölniek, tehát az, hogy a németek így vagy úgy, sokszor nem igaz. Persze vannak alaptételek, amik az többé – kevésbé azért az egész országban működnek.

Alapvetően toleránsak – A történelmükből sok tapasztalatot levontak, az egyik ilyen talán a tolerancia. Jól tűrik a külföldieket, ha azok képesek igazodni hozzájuk. Ha nem érti, amit beszélsz, nem ugat le, mint egy amerikai vagy angol, hanem visszakérdez, próbál veled kommunikálni. Ha nem gyanakszik arra, hogy le akarod húzni, alapvetően segítőkész.

Felejtsd el a sirámaidat – A német nem panaszkodik. A problémáid téged illetnek, azért vannak, hogy megoldd azokat. Ha megkérdezi, hogy *„hogy vagy?”* - vigécc, nem kíváncsi a kínjaidra, az előírt válasz *„remekül”*. Sok magyar hajlamos 2-3 sör után rákanyarodni a trianoni sérelemhalmazra, ami ugye a német történelmet ismerve is billeg, főleg ha az illető nem is tud németül, de úgy érzi, hogy egy történelem-előadást azért abszolválni fog. No meg mit akar egy magyar történelmi sérelemmel egy migráns egy idegen országban, ugye.

A lógással, csalással leírod magad – Magyarország a megoldjuk okosba hazája. Ezt a mentalitást itt villámgyorsan felejtsd el! Nem működik. Itt nem menő adócsalni, nincs a kollégákkal összekacsintós kollektív lazsálás, beleszarás, nincs a dugiba sörözés / cigizés a vécében. Ne próbálj csúszópénzt adni senkinek (a dokinak főleg ne), ne próbálj rendőrt vesztegetni, mert abból meg főleg nagy baj lesz.

Többet várnak el tőled, mint egy némettől – a német kolléga ide született, te viszont azért jöttél ide, hogy jobban élj. Igen, többet kell teljesítened – főleg az első időszakban – a németeknél. Ez van, ez egy ilyen műfaj, te választottad.

Vannak fenntartásaik a külföldiekkel – Főleg, ha (még) nem beszélnek németül. Nagyon sok migráns érkezik naponta az országba, (talán idealista vagyok, de) a legtöbbjük dolgozni akar és egy normálisabb életet élni. De igen sokan nem. Nyilván, a bizalmat egy külföldinek először ki kell érdemelnie. Sajnos a dolog egy bizalmatlanságból indul, ahol neked kell villantanod, mutatnod a szándékaidat, és majd azokra esetleg bizalmat fogsz kapni. Ha jól csinálod, beilleszkedsz, de ez főleg rajtad áll.

Nem menő cinikus gecinek lenni – Ha végigtallózod az FB hírfolyamait magyar és német nyelven, rögtön szembe fog tűnni, hogy Magyarországon mindenki felhatalmazva érzi magát, hogy a másikat villámgyorsan lealázza, melegebb éghajlatra küldje, széttrollkodja, ugyanis az ország a kilencmillió szakértő országa, akik mindenre felhatalmazva érzik magukat, morális gátlások nélkül. Ez a német fórumok nagy részén nem működik. A való életben meg főleg nem.

Ne akarj mindenkinél okosabb lenni – főleg a munkahelyen. Vannak helyzetek, amikor a főnök (projektvezető) kikéri a kollégák véleményét bizonyos kérdésekről. Ilyenkor higgadt véleményeket vár pro és kontra érvekkel. Majd dönt. Ha már döntött, nincs okoskodás, mindenki egy irányba húzza az evezőket. A németek hajlamosak a munkában nekimenni a falnak. Ők is látják, hogy nincs meg minden feltétele a projektnek, vagy tényleg problémás lesz kivitelezni, de bíznak benne, hogy majd beesik valami megmentő megoldás. Meglepően gyakran történik ez meg, és a projekt megy tovább.

Ha nem, akkor majd le kell ülni, és megbeszélni a hogyan továbbot. A károgás, az *„én-megmondtam-hogy”* nem opció.

Menő agilisnek lenni – Igen, ez az otthon igencsak lesajnált műfaj, a buzgómócsing, okoska, mitugrász itt pozitív előjelet kap. Ha valami érdekel, menj utána, képezd magadat, legyen hobbid, legyen mániád. Pénteken beszélgettem a főnökömmel, hogy vettem egy elektorautót, a tetőn van vagy 5kW-nyi szolárcella, a kertbe tervezek egy szélturbinát és ezeknek az energiáját le akarom tárolni egy saját fejlesztésű kontrollerrel teherautó akkumulátorokba, amiket most akarok megvenni. Hétfőn szólt, hogy leselejteztetett pár LiIon energiacellát és ugorjak majd be érte a raktárba, és dumáljunk még majd a tapasztalataimról, például hogyan tudok a cellákkal Arduino-val CAN-buszon kommunikálni, mert lenne itt egy projekt…

A rasszizmus tabu – Igen, az a bizonyos történelmi tapasztalat / érzékenység. Ne zsidózz, arabozz, négerezz és nem gyere a migránsokkal. Ne felejtsd el ugyanis, hogy itt te is az vagy.

Rómában légy római – Németországban meg német. Nem, nem kell megtagadni magadat, és ez senki nem fogja tőled elvárni. Főnököm többször megjegyezte már, hogy szereti a magyar fejlesztőket, mert olyan elegánsan / hatékonyan le tudják vágni a projektekben a felesleges kanyarokat. Nyilván, sokszor a jól felfogott rutinos lustaságunk még a projektet is előreviszi ezáltal jól integrálható.

Légy európai – Sokszor, ha mondjuk Japánban vagy az USA-ban megkérdezték tőlem, hogy *„where you from?”*, akkor a legegyszerűbb válasz számomra *„from Europa”* volt. Az esetek nagy részében ez elégnek is bizonyult, az átlag amerikai és japán jellemzően úgysem tudja, vagy csak nem érdekli, hogy Európa országokból áll. Ráadásul egyszerű európainak lenni, főleg mióta van az EU. Európában én már itthon érzem magamat, ahogy a repülőgépem hazatérve landol Frankfurtban, a Charles de Gaulle-on vagy a Schipholon, már itthon vagyok.

Beszélj németül – Nem baj, ha pontatlanul mondod, a németek nagy része is időnként simán eltéveszti a der-die-das-t. Egyébként is, a megszólalásod utáni egytized másodpercen belül a jelenlevő németeknek lejön, hogy vagy külföldi vagy (*Ausländer*), vagy külföldi származású német (*Deutsch mit Migrationshintergrund*). Onnan meg már mindegy, a lényeg, hogy megértsenek. Ne légy szégyenlős, hogy nem ugrik be a ragozás, lökd a showt, és menni fog. Személyes tapasztalatom, hogy érdemes rámenni a szófordulatok kifigyelésére és megtanulására, illetve a helyi dialektusból is érdemes a fontosabb kifejezéseket átvenni, pl. hello (bajorul: *Servus*), jó napot, jó estét, köszönöm, kérek egy korsó sört, stb.

Szóval, ha komolyan gondolod, hogy országot válts, akár a saját, akár gyermekeidnek az

> érvényesülését szem előtt tartva, komolyan, nagyon sok szerencsét és kitartást kívánok az álmaid valóra váltásához!

Ja, és hadd ajánljam figyelmedbe egy korábbi írásomat egy meglehetősen rendhagyó álláskeresésről, illetve hát állástalálásról: Amszterdam. Az írás nyomokban humort és nosztalgiát tartalmazhat.

Ha további kérdéseid vannak, értelmes / értelmezhető meglátásaid, vagy ötleteid, hogy mi hiányzik ebből a leírásból, vagy mondjuk miről olvasnál még itt, a bolyongón szívesen, írd meg a Facebook csoportban.

Ha tetszett ez a bejegyzés, kérlek oszd meg ismerőseiddel, és iratkozz fel a bolyongó csatornájára!

Ha úgy érzed, hogy ez az írás megsértett, irritál vagy simán csak hazaáruló, ide kattints!

Hasonló írások itt, a passport-on

Marbella, a gengszterparadicsom
Japán üzembehelyezés
A vlagyivosztoki kitérő
WC akták
A Berlinben lezuhant szovjet vadászrepülőgép története
A Gran Paradiso kecskéi
A rénszarvas és a tengeralattjáró
A Stuxnet sztori
Hadsereg romokból

Ez egy elfeledett sarka a netnek, örülök, hogy sikerült elvetődnöd ide!

Továbbra is keresek megjelenési lehetőséget az írásaim számára. Ha esetleg van ötleted, oszd meg velem! Elérhetőségeim az Impresszumban találhatók.

A passport.blog jelenlegi egyetlen megjelenési lehetősége a Facebook. Ha értesülni szeretnél az új bejegyzésekről, kövesd a Bolyongó Facebook oldalt.

Ha szeretnéd a bejegyzést kinyomtatni, vagy önálló formában menteni, ennek a legegyszerűbb módja a PDF formába konvertálás. Ezt a jobb oldali, fentről negyedik (Adobe) ikonnal teheted meg.

Eddigi bejegyzések a bolyongó.hu-n

Az összes bejegyzés ABC-be rendezett indexe itt található. A blog helyekhez köthető bejegyzései a google.maps térképen is megtalálhatók: A világ valódi csodái. A mostanában a blogon megjelent írások a főoldalon jelennek meg.

2026/05/28 18:05
2022, Németország, német, Auslander, migráns, Deutschland, álláskeresés, kivándorlás, Európa, tököm tele az Orbánnal, munka

Bejegyzésmegtekintések száma: 211

From:
http://bolyongo.hu/ - **bolyongó**

Permanent link:
http://bolyongo.hu/doku.php?id=passport:irany_nemetorszag

Last update: **2026/08/09 04:58**